

Na hotelu v Olomouci

Szidi Tobias

V půlce ledna, ve tmě tmoucí
Na hotelu v Olomouci
Kdo jste pane? Šátrám dlaní...
Řekla bych, že Mastroianni
Ten je ale mrtvej přece
Leží v zemi, a ne v dece
Pod níž slyším srdce tlouci
Na hotelu v Olomouci

Má dlaň je jak pytlák v lese
Tlukot srdce zrychluje se
Nejste starší ročník, ba ne
Rty však máte rozpukané...
Moře smutku je holt slané
Chyťte se mne, chyťte, pane!
Jsem to stéblo pro tonoucí
Na hotelu v Olomouci

Chytil jste mě smyčkou hada
Ale kdo jsem? Zkuste hádat
No, to sotva uhodnete
Budu totiž vším, čím chcete
Krásnou, blbou, útlou, tučnou
Oněmělou, či tak hlučnou
Až si zacpou uši brouci
Na hotelu v Olomouci

Ztěžka dýchám. Byls jak zvíře
A teď spíš. Jsi se vším smířen
Do ruky si boty беру...
Než ti zmizím v ranním šeru
Políbím tě. To se může
Líbám přece svého muže
Však víš - změna neublíží
Příští pátek v Kroměříži